

Franciscaans jongerentreffen 2011

Sommige dagen beleef je als een droom, je wilt elke seconde ten volle beleven. Het Franciscaans Jongerentreffen is zo'n droom. Elk jaar wanneer ik met de auto het steile weggetje afrijd en de met kinderkopjes gelegde weg en de artistieke huizen voor me zie liggen voel ik me even bevrijd van alle aardse zorgen. Wanneer ik aanbel bij het klooster van de Franciscanen doet een vriendelijke oudere broeder in burgerkleding de deur open en over de zwarte, plavuizen tegels gaat hij me voor naar de huiskamer waar nog meer broeders al dan niet in burgerkleding met een pot dampende thee op me zitten te wachten. Langzaam maar zeker beginnen mijn medeorganisatoren binnen te druppelen. Na iedereen hartelijk welkom te hebben geheten begint ieder aan zijn of haar eigen taak, zoals het inrichten van de kerk, slaapzaal, en de andere zalen. De laatste repetities van de muziek worden geoefend, de piano wordt gestemd en er wordt gefloten en op de gitaar gespeeld. Tussen de bedrijven door eten we broederlijk en zusterlijk samen in "de Rafter" de eetzaal van de broeders.

En dan is het zover, de eerste deelnemers komen binnen. Ze zoeken hun plek in de gymzaal, en wachten in de ontvangstzaal op wat komen gaat. Het programma heeft ieder jaar min of meer dezelfde opbouw. De vrijdagavond begint met een kennismakingsopdracht gevolgd door een avond gebed. De zaterdagochtend beginnen we met een gebed, in de middag hebben we twee workshoprondes, een middag gebed en in de avond een vigilieviering bij de Clarissen (de zusters) Hierna volgde een "Culturele"avond en avond/nacht wake.

Zondag is de laatste dag, gezamenlijk met de Megenaren vierden we de Eucharistie, waarna koffie en thee werd gedronken. Natuurlijk waren de Megenaren hier ook voor uitgenodigd. We eindigden met onze eigen afsluitende viering/gebed. Nadat we de laatste mat en het zoveelste snoertje opgerold hadden en onze spulletjes netjes in de bus hebben gelegd gingen we naar de groene zaal om nog een keer al het moois van de afgelopen dagen op te halen. Na de laatste afscheidsviering namen wij organisatoren ook afscheid om ieder weer onze eigen weg te gaan, en het volgende jaar weer samen komen.

Het FJT heeft me veel gebracht, meer dan ik in een paar woorden zou kunnen opschrijven. Toch voel ik me verplicht dit te proberen. Woorden die in me opgekomen zijn: Vriendschap, Liefde, Geborgenheid, Acceptatie, Kennis, Familie. Misschien dat Franciscus het wel het beste samenvat met zijn wens "Vrede en alle goeds!".

Ellen Holkers